

Sundhedsministeriet oplyste herefter i januar 2000, at ministeriet – på baggrund af en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen – kunne tiltræde en udtalelse, som Retslægerådet havde afgivet i en konkret sag, hvor en person var tiltalt for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 2, i anledning af en række seksuelle overgreb mod mindreårige drenge.

Retslægerådet konkluderede i udtalelsen, at hiv-infektionen fortsat betragtes som uafvendelig dødelig, men nu inden for en tidshorisont af ca. 20 år.

I en nævningedom af 24. marts 2000 (Ugeskrift for Retsvæsen 2000, s. 1478) i den ovennævnte sag fastslog Østre Landsret, at straffelovens § 252, stk. 2, fortsat finder anvendelse. I retsbelæringen konkluderede retsformanden bl.a. følgende:

»Jeg vil tage udgangspunkt i Retslægerådets erklæringer, der går ud på, at ubehandlede HIV-smittede i gennemsnit lever 10 år inden udvikling af AIDS og herefter 18-24 måneder, altså i alt 11½-12 år. Med de nye behandlinger forlænges levetiden med gennemsnitligt 3-6 år, og man når dermed op på 14½-18 år. Retslægerådet har i sin sidste erklæring rundet de 14½ år op til 15 år og har anført en gennemsnitlig levetid for HIV-smittede på 15-18 år. Man må på dette grundlag konstatere, at den nedre del af Retslægerådets angivelser ligger på 14½-15 år, og at denne nedre del af angivelsen ikke falder klart uden for det tidsrum på maksimalt 10-15 år, som Justitsministeren i 1994 anførte i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg vil også fremhæve for Dem, at professor Peter Skinshøj oplyste, at angivelsen på 15-18 år kun er et kvalificeret gæt, hvilket jo hænger sammen med, at man endnu kun har erfaringer med de nye behandlinger over en 3 årig periode. Det siger derfor sig selv, at forventningen om en forlængelse af den gennemsnitlige levetid med 3-6 år foreløbig må være et skøn og altså – som han sagde – et »kvalificeret gæt«.

Konklusionen må efter min opfattelse være, at der ikke for øjeblikket foreligger sikkerhed for, at de nye behandlingsformer forlænger levetiden for hiv-smittede i et sådant tidsrum, at justitsministerens forudsætninger fra 1994 ikke holder stik.«

Dommen blev ikke anket til Højesteret.

Justitsministeriet er endvidere bekendt med, at en person den 19. april 2000 ved retten i Holbæk i en upåanket dom blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 2, i anledning af

ubeskyttet seksuelt samvær med den pågældendes ægtefælle.

Jeg kan endelig oplyse, at Justitsministeriet, der indtil nu har fulgt udviklingen på området nøje, på baggrund af den seneste medicinske udvikling og de ovenfor refererede domme vil drøfte problemstillingen med bl.a. Rigsadvokaten og Sundhedsstyrelsen.

I lyset heraf vil Justitsministeriet tage stilling til et lovgivningsinitiativ på området.

Spm. nr. S 629

Til kirkeministeren (27/11 2000) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde gennem de sidste 10 år præster i folkekirken har anmodet om dispensation fra bopælspligten i tjenestebolig, og i hvor mange af tilfældene har ansøgerne fået meddelt dispensation, henholdsvis afslag, og hvilke begrundelser har især ligget til grund for meddelelse af henholdsvis dispensation/afslag på anmodningerne om fritagelse fra bopælspligten?«

Svar (7/12 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Kirkeministeriet har i skrivelse af 20. marts 1989 (Cirkulæreskrivelse om cirkulære om tjenestebolig for folkekirkens præster) bemyndiget stiftsøvrighederne til på ministeriets vegne at give præster dispensation fra tjenesteboligpligten i indtil 6 måneder, forinden de fratræder på grund af alder eller sygdom.

Ministeriet har ikke oversigt over, hvor mange dispensationer der er givet i henhold til denne bemyndigelse.

Der er i øvrigt meget få sager om dispensation fra boligpligten, formentlig ikke over 10 i de sidste 10 år.

Disse sager har som regel drejet sig om den situation, hvor præstens ægtefælle også er præst med pligt til at bo i tjenestebolig. Efter ministeriets praksis kan præsten få dispensation fra tjenesteboligpligten under forudsætning af, at ægtefællens bolig ikke ligger mere end 30 – 40 km fra det pastorat, hvor præsten er ansat, og der er lo-kalemulighed til træffetid mv. i det pastorat,